

Dansk Folkeparti om, at Dansk Folkeparti skal støtte den, og det gør Dansk Folkeparti så.

Det er ved at blive en tradition i Dansk Folkeparti, at når der kommer en meddelelse fra regeringen om, hvad man skal støtte, så siger man ja til det, ligesom vi også så det i går i forespørgselsdebatten om finansministerens sag. Så er man ikke interesseret i debatten, men bruger hele debatten på at forsøge at molestere de ordførerindlæg, der kommer fra oppositionens side. Jeg synes ikke, det har været smukt at se på, og jeg vil godt spørge ministeren, hvorfor regeringen nu er gået over til at arbejde på den måde.

Hr. Dohrmann talte på et tidspunkt om blokpolitik. Han beskyldte hr. Jørn Jespersen for at føre blokpolitik, fordi hr. Jørn Jespersen havde formastet sig til at fremsætte et beslutningsforslag, som han endog havde fremsat uden at rådføre sig med hr. Dohrmann. Det var trods alt for stærkt, så det var blokpolitik.

Ministeren træffer en hel masse beslutninger, og dem orienterer han så hr. Dohrmann om, og så er der flertal for det i Folketinget, fordi ministeren ved, at når han har givet hr. Dohrmann besked om, hvor skabet skal stå, så står det dér, og så er der flertal for det i Folketinget. Men jeg er ret sikker på, at hr. Dohrmann nu vil komme op og belære os om, at det ikke er blokpolitik, nej, det er bare regeringens ret til at gøre, som regeringen vil. Jeg synes ikke, det er smukt at se på, det synes jeg ikke, men det er klart, at en regering kan vælge at håndtere sagerne på den måde.

Det kan godt være, at der er nogle, der bliver vældig imponeret af, at vi har en regering, der bare gør, som den vil, og siger: Nu gider vi ikke høre mere vrøvl, hvad skal vi også med al den debat? Men i længden tror jeg altså ikke, at det er en klog fremgangsmåde, i længden tror jeg heller ikke, at det vil føre til folkelig opbakning. I længden tror jeg, man ville komme længere med at præsentere sine ting, indbyde Folketingets partier til forhandlinger og lytte, hvis der ligger andre forslag på bordet, og så finde nogle fornuftige løsninger. Jeg vil i hvert fald opfordre hr. Eyvind Vesselbo og ministeren til at gå hjem og tænke over, om det ikke kunne gøres lidt bedre.

Så vil jeg bare sige, at jeg er helt enig med den kritik, der er kommet fra andre ordførere, af sammensætningen af den bestyrelse, ministeren nu har lavet. Det bliver en handlingslammet bestyrelse, den vil ikke kunne foretage sig noget

som helst, for der vil jo aldrig kunne blive enighed om noget som helst.

Hvorfor skulle industriens og landbrugets repræsentanter være interesseret i, at der kom besværlig information om giftstoffer, som de gerne vil sælge på markedet? Derfor vil der ikke blive enighed om noget som helst i den bestyrelse, og derfor bliver det et handlingslammet institut, som forbrugerne ikke kan bruge til noget som helst. Men sådan bliver det, for det har man egenmægtigt besluttet.

Kl. 19.45

Man har talt om fra regeringens side, at man vil have mest muligt miljø for pengene. Her kan man i hvert fald på forhånd sige, at der bliver brugt en ganske god portion penge til at lave et institut og en bestyrelse, der ikke kommer noget som helst miljø ud af, fordi man har sammensat en handlingslammet bestyrelse, der ikke kan udrette noget som helst. Det kan enhver se på forhånd. Så det er penge lige ud ad vinduet. Det kan vi ikke gøre noget ved. Det har man dekretteret, og vi kan bare gå ud og orientere befolkningen om, at sådan foregår det altså i Folketinget lige i øjeblikket.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Selv om debatten har handlet om både det ene og det andet institut og om skattestop, og hvad ved jeg, vil jeg alligevel prøve at forholde mig til det beslutningsforslag, der er på dagsordenen i øjeblikket.

Kristeligt Folkeparti er helt enig med forslagsstillerne i deres intentioner med forslaget. Vi finder det også særdeles vigtigt at have den fornødne forskning og viden om forholdet mellem miljø og menneskers sundhed, ligesom vi finder det vigtigt, at der følges op på den nationale strategi for miljø og sundhed og de internationale forpligtelser på området.

Når det så er sagt, er vi ikke så sikre på, at der er behov for at lave det, man kunne kalde en omvendt Lomborg. Hermed mener vi, at det synes tvivlsomt, om der reelt er brug for et helt nyt center for at løfte opgaverne, om det ikke vil være både bedre og billigere at sørge for, at de eksisterende institutioner, styrelser og ministerier løfter opgaverne. Hvis man mener, at det ikke kan lade sig gøre, savner jeg i hvert fald en forklaring.

Kristeligt Folkeparti er i hvert fald ikke enig i forslagsstillerens bemærkninger, der nærmest indikerer, at intet arbejde i institutioner, styrelser og ministerier er uafhængigt af regeringen. Vi er